

mod begrænsninger i kernevåbne-nes rolle i Europa.

27. WEU har indtil Spaniens og Portugals optagelse bestået af stater, som selv besidder kernevåben eller har amerikanske kernevåben stationeret på deres territorium. WEU vil fortsat være et påvirkningsorgan for en særlig markeret NATO-strategi, som mere eller mindre bevidst søger at marginalisere de resterende mindre NATO-lande.

28. WEU domineres af stater som Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig og Storbritannien, der i højere grad end Danmark er karakteriseret ved omfattende militærapparater og ved en militær tradition. I forbindelse med en eventuel optagelse i WEU må Danmark – i lighed med Spanien og Portugal – ventes at blive anmodet om at specificere, hvorledes det i detaljer vil bidrage til at styrke det fælles forsvar af Vesteuropa. Eventuel deltagelse i WEU kan derfor øge det eksterne pres for en styrkelse af det danske forsvar.

29. WEU er primært en forsvarsunion, der er blevet til i en bestemt historisk situation med henblik på at imødegå en formodet sovjetisk

trussel mod Vesteuropa. Unionen ser det stadig som sin hovedopgave at bidrage til at løse denne opgave. WEU er derfor ikke et specielt egnet forum for udvikling af en europæisk sikkerhedspolitik, der tager hensyn til de nye afspændings- og samarbejds muligheder i Europa.

30. WEU må primært betragtes som et politisk organ, der kan genoplives eller stilles i bero efter de toneangivende vesteuropæiske staters behov. Der er således snarere tale om et politisk instrument til at løse eller problematisere aktuelle spørgsmål og konflikter de vesteuropæiske lande imellem end en bred forsvarsorganisation. I overensstemmelse hermed er WEU blevet opfattet som et egnet forum for afklaring af tysk-franske modsætninger og samarbejdsrelationer eller som et redskab, visse europæiske stater kunne anvende med henblik på at udøve politisk tryk på andre mindre alliancelande. WEU vil – således som det ser ud for øjeblikket – ikke kunne fungere som en europæisk søjle. Vel er der fælles interesser mellem WEU-landene, men der eksisterer også betydelige meningsforskelle. Organisationen må således primært betragtes som et debatorgan, hvor ingen afgørende beslutninger tages.